

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Eberhardvs Episc. 1. Iulij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

deperit. Ita RVMOLDVM Davidis Scotorum Regis filium, non nisi precib;is extortum, in tempore si-
bi iterum vindicavit, Angelo misso, qui juvenem
edocuit, quantum æternatura regna petituris an-
tistarent. Quare RVMOLDVS cælo jam tum ocu-
los circumferens facile sponsam, sceptrum patrium
& adeò humana omnia despexit. Sed & Pontifica-
tum Dublinensem, cum patre demortuo ad regnū
gubernacula abstrahere illum cives vellent, fugā
deseruit, iterum ad hoc optimo consiliario Ange-
lo usus. Hoc tam bono Duce Romam, inde in
Brabantiam profectus, Adoni Comiti precibus
suis apud DEVM filium impetravit, & hunc ipsum,
ut bis se RVMOLDO deberet, aquis haustum in vi-
ram restituit. Inter hæc dum templum alienā li-
beralitate, sed suis curis, ædificat, geminæ operæ
consilium viri è medio tollendi cuperunt, opum,
quas ingentes penes ipsum credebant, heredita-
tem parricidio adituri. At tanti sceleris merces fuit
nummus tergeminus repertus. Corpus in fluvium
abjectum cælestè prodidit lumen, quod omnem
ab eo loco noctem fugabat. Extraxere igitur pisca-
tores RVMOLDVM mortuum, ingentem tamen vel
talem Adoni comiti prædam. Ex Lippeloo.

Expecta quotidie finem vite, & ad iter illud te
para; quâ enim horâ mīmīnè putas, mandatum af-
feretur: vœ autem illis, quos tunc imprudentes op-
primet & imparatos. Cordis compunctione est curan-
dis hominum animis medicina. S. Ephrem de Vi-
ta spiritu.

S. EBERHARDVS EPISC. I. Iulij.
EBERHARDVS gente Bojus, genere Comes,
cum è Collegio Bambergensium Canonico-

rum ad Religiosorum se juvenis transtulisset , à suis inde nolens extractus & in Gallias est amandatus ; ut (quod hodie etiam amat fieri) cum velle mores sanctos & sanctiora proposita poneret . Sed non præpotuere Numini amicorum inimica consilia . Redux enim in idem monasterium se abdidit ; Biburgensi dein Asceterio, mox etiam Saliburgensi Episcopatui jussus præesse, in miseros, si quisquam alius, pius fuit. Itaque Promum Condum et si senicum insequi hospitem Biburgo Ratisponam usque compulit, & , quem transeuntinegaverat, vini haustum deferre : ipse , cùm Italiam peteret, ægræ mulierculæ equum cessit, & pedes Apenninum concendit. Elephantiacorum cùm & corpora & animos curaret, reddente ex his uno cum vomitu Divinum Epulum , ore suo omnia exceptit, nec multò pòst cognovit, sub ægro illo **CHRISTVM** latitasse virtutis suæ exploratorem. Dum vixit , nulli unquam quidquam **MARIA** nomine petenti denegauit, ideoque mortuum non nemo sinu **MAGNA MATRIS** velut infantem foreri vidit, & nectare, quod ipsa illi **VIRGO** libavit, inebriari. Quid hic agitis Sodales Mariani ? Matrem esse vestram **MARIAM** vultis ? pauperum patres este. Et profectò aut filii **MARIA** non essis, aut Fratri EBERHARDO sinum invidetis. Ex tom. Henric. Canis. & tom. 1. Bav. S.

Vtinam sapiamus ad presentis vita moderatio-
nem! utinam intelligamus ad praeserita correptionem! utinam devotâ in Deum fide provideamus, ut felicem habeamus, ipso miserante, consummationem!

S. Bernard. in serm. 2. de SS. Pet. & Paul.

S. SIME-